

Vacker men snårig roman om kvinnor

KULTUR & NÖJE 2011-05-30 | Uppdaterad 2011-05-30

Doris Dahlin har skrivit en vindlande roman om relationen mellan mor och dotter. Finstämd, djuplodande men något svårbegriplig.

Dahlins fjärde roman Till mamma på mors dag handlar om Reseda och Elisabeth. De är från samma stad men bor nu på olika platser i Sverige. Resedas mamma har just gått bort och Elisabeth har insjuknat i demens och blivit barn på nytt. Utifrån sett lever de båda fungerade liv; Reseda är ekonomichef, läkarfru och har en fin familj. Elisabeth har en egen psykologmottagning och en rik social tillvaro. Men under ytan brottas de med minnen från det förgångna, från en tid då deras vägar korsats.

Man får omedelbart nys om att ett stort trauma har utspelat sig och att det rör sig om händelser som binder de båda kvinnorna samman. Elisabeths dementa mor har med gäll flickröst avslöjat något som ställt Elisabeths välfungerande liv på ända och Reseda har efter sin moders bortgång alltmer börjat fastna i det förflutna. Spänningen byggs upp men dras för långt, inte förrän nästan 300 sidor in i boken, efter otaliga antydningar, får man reda på vad som verkligen hände. Då har så mycket av förståelsen gått förlorad att jag nästan vill läsa om boken från början.

Reseda har gjort en rejäl klassresa men tycker inte om den hon blivit. Även Elisabeth vill hitta tillbaks till den hon en gång var. Känslan av att nu vara den äldsta kvinnan, den som står på tur, leder till funderingar om mödrar och det sociala arvet. De kör stundtals fast i något svårtillgängliga tankeprocesser som inte riktigt når fram till mig, jag bevittnar vad som händer men dras inte med. Jag läser vad de äter, dricker, tänker, drömmer, till och med om vilken konsistens det är på sanden de går i, hur den känns mot fötterna och vilka tankar den väcker. Det påminner om Marcel Prousts Madeleinekaka, lite stream of consciousness om man är välvillig. Navelskådande om man är kritisk.

Detta är en psykologiserande roman som tänjer på gränserna kring vår identitet. Doris Dahlin suddar flera gånger bort skiljelinjen mellan jaget och de andra; om man delar erfarenheter, tankar och känslor, vad är den egentliga skillnaden mellan oss? De olika historierna binds upp kring erfarenheten att vara dotter, mamma, kvinna, om att välja eller välja bort barn. Elisabeth, Reseda, deras mödrar, kvinnorna i terapirummet och de okända kvinnorna på gatan flätas in i varandra tills både de själva och jag har svårt att

Foto: Å© Ulla Montan

Doris Dahlin väcker många kvinnliga livsfrågor.

Foto: Krister Persson

FAKTA

Bok: Till mamma på mors dag

Författare: Doris Dahlin

skilja en från en annan. De blir till en enda kvinnokropp, de verkar till slut tala med en och samma röst. Och även om språket är vackert och personligt så går mycket över mitt huvud. Kanske kommer jag förstå när jag blir den äldsta kvinnan.

Förlag: Ordfront

Cecilia Köljing

[Vad är det här?](#)

Translate:

Blogga om den här artikeln

 Twingly bloggsök

Om du kommenterar och länkar den här artikeln i din blogg, så kommer det inlägget att länkas till härifrån.

[Pinga din blogg hos Twingly för att vi skall kunna hitta den.](#)

Gilla

Realtidsuppdatering är **aktiverad**.

Kommentarsfunktionen är stängd

Visar 0 kommentarer

Sortera efter: visa senaste först

[M Prenumerera via e-post](#) [S RSS](#)

© Borås Tidning. Allt material på bt.se är skyddat enligt upphovsrättslagen.